

Ukryta historia wersu czterdziestego - numer jeden

Odpieczętowanie prorocत्व: Czasy ostateczne, Lew z Judy i ostateczne wydarzenia Apokalipsy

Jeff Pippenger
2024-09-06

W piątym rozdziale Apokalipsy Lew z pokolenia Judy przedstawia pozycję Chrystusa jako Tego, który zwyciężył, aby zapieczętować i odpieczętować Słowo Boże zgodnie z Jego wolą. W 1989 roku, sto dwadzieścia sześć lat po buncie z 1863 roku, Lew z pokolenia Judy odpieczętował ostatnie sześć wersetów jedenastego rozdziału Księgi Daniela. Wersety te zaczynają się od śmiertelnej rany papieżstwa w 1798 roku i przedstawiają świadectwo o tym, w jaki sposób rana papieżstwa ma zostać uleczona, a następnie prowadzą do ostatecznej śmiertelnej rany papieżstwa. Wersety zaczynają się tam, gdzie się kończą; od sądu nad Rzymem papieskim.

Tych sześć wersetów opisuje zagojenie śmiertelnej rany papieżstwa, a także to, jak potrójny sojusz smoka, bestii i fałszywego proroka prowadzi świat do Armagedonu, który w wersecie czterdziestym piątym jest określony jako „między morzami a chwalebną świętą górą”.

Alfa i Omega wyraża cechę Chrystusa polegającą na ilustrowaniu końca początkiem. Ruch reformacyjny stu czterdziestu czterech tysięcy jest ruchem trzeciego anioła; jest to ruch końcowy, który został zapowiedziany przez swój początek, którym był ruch millerowski pierwszego i drugiego anioła. Ruch millerowski rozpoczął się w czasie końca w 1798 roku, co wyznacza początek ostatnich sześciu wersetów jedenastego rozdziału Księgi Daniela, a zakończył się wraz z otwarciem sądu 22 października 1844 roku. Ruch stu czterdziestu czterech tysięcy kończy się wraz z wprowadzeniem prawa niedzielnego w Stanach Zjednoczonych.

Na początku ruchu w czasie końca, w roku 1989, Lew z pokolenia Judy rozpieczętował ostatnie sześć wersetów jedenastego rozdziału Księgi Daniela, a u kresu tego ruchu, tuż przed ustawą niedzielną, On rozpieczętował ukrytą historię czterdziestego wersu jedenastego rozdziału Księgi Daniela. Komentarz Siostry White dotyczący tego, która część Księgi Daniela jest rozpieczętowana, odnosi się do rozpieczętowania z 1989 roku, a także do rozpieczętowania, które rozpoczęło się w lipcu 2023 roku.

Księga, która była zapieczętowana, nie była Księgą Objawienia, lecz tą częścią prorocत्व Daniela, która dotyczyła dni ostatecznych. Pismo mówi: „A ty, Danielu, zamknij te słowa i zapieczętuj księgę aż do czasu końca; wielu będzie biegać tu i tam, a wiedza się rozmnoży” (Daniela 12:4). Gdy księga została otwarta, ogłoszono: „Czasu już nie będzie”. (Zob. Objawienia 10:6.) Księga Daniela jest teraz odpieczętowana, a objawienie dane przez Chrystusa Janowi ma dotrzeć do wszystkich mieszkańców ziemi. Przez wzrost wiedzy lud ma zostać przygotowany, aby ostać się w dniach ostatecznych. . . .

W poselstwie pierwszego anioła ludzie są wezwani do oddawania czci Bogu, naszemu Stwórcy, który uczynił świat i wszystko, co w nim jest. Oddawali cześć instytucji papieżstwa, unieważniając prawo Jehowy, lecz w tej kwestii ma nastąpić wzrost poznania. Wybrane poselstwa, tom 2, 105, 106.

Część Księgi Daniela, która odnosiła się do dni ostatecznych w roku 1989, obejmowała ostatnie sześć wersetów rozdziału jedenastego, a gdy ruch stu czterdziestu czterech tysięcy osiąga kres swego biegu, częścią Księgi Daniela, która zostaje odpieczętowana, jest ukryta historia wersetu czterdziestego, która przedstawia historię od 1989 roku aż po prawo niedzielne w Stanach Zjednoczonych. Ukryta historia wersetu czterdziestego jest historią stu czterdziestu czterech tysięcy. Każdy prorok świadczy o tym okresie.

W tym fragmencie wzrost poznania, który „ma przygotować lud, aby ostał się w dniach ostatecznych”, oznacza odpieczętowanie ostatnich sześciu wersetów w roku 1989, a także oznacza odpieczętowanie ukrytej historii wersetu czterdziestego. W obu tych historiach natchnienie wskazuje, że ma nastąpić wzrost poznania dotyczący władzy papieskiej i prawa niedzielnego. Zarówno na początku, jak i na końcu ruchu stu czterdziestu czterech tysięcy wzrost poznania powoduje trzystopniowy proces próby, jak przedstawiono w dwunastym rozdziale Księgi Daniela.

I powiedział: Idź swoją drogą, Danielu, bo słowa te są zamknięte i zapieczętowane aż do czasu końca. Wielu zostanie oczyszczonych, wybielonych i wypróbowanych; lecz bezbożni będą postępować bezbożnie, i żaden z bezbożnych nie zrozumie; ale mądrzy zrozumieją. Daniela 12:9, 10.

Jak we wszystkich świętych ruchach reformy, trzy kroki, które Daniel przedstawia jako „oczyszczeni, wybieleni i wypróbowani”, odpowiadają kolejno: kamieniowi milowemu zstąpienia boskiego symbolu, następnie próbie wynikającej z niespełnionego proroctwa, a potem trzeciemu testowi lakmusowemu, który ujawnia charakter dwóch klas, jakie wykształcają się w zależności od ich przyjęcia lub odrzucenia odpieczętowanego wzrostu poznania. Na początku ruchu stu czterdziestu czterech tysięcy trzy kroki to 11 września 2001, następnie 18 lipca 2020, a potem ustawa niedzielna. U kresu tego samego ruchu trzy kroki to lipiec 2023, nadejście poselstwa Wołania o północy i ustawa niedzielna.

Orędzie przygotowujące lud Boży do stanięcia, odpieczętowane w lipcu 2023 roku, zawiera kilka wątków prawdy proroczej, a wśród nich znajduje się wizja Ezechiela o martwych, wyschłych kościach z rozdziału trzydziestego siódmego. Ezechiel przedstawia dwa przesłania. Pierwsze przesłanie z powrotem łączy kości, lecz dopiero przy drugim przesłaniu Izrael stanął na nogi jako potężna armia. Dwaj świadkowie z rozdziału jedenastego Apokalipsy stanęli na nogi, gdy zostali napełnieni Duchem Świętym.

A po trzech i pół dniach Duch życia od Boga wstąpił w nich i stanęli na nogi; a wielki strach padł na tych, którzy ich ujrzeli. Apokalipsa 11:11.

Ezechiel naucza tej samej prawdy.

I rzekł do mnie: Synu człowieczy, stań na nogi, a będę mówił do ciebie. I duch wszedł we mnie, gdy mówił do mnie, i postawił mnie na nogi, tak że usłyszałem tego, który mówił do mnie. Ezechiel 2:1, 2.

Kiedy siostra White mówi: „przez wzrost poznania lud ma być przygotowany, aby stanąć w dniach ostatecznych.” Wzrost poznania jest określony jako „olej” w przypowieści o dziesięciu pannach, a „olej” oznacza „poselstwa Ducha Bożego”, a także „Ducha Świętego”, jak również „charakter”.

Między lipcem 2023 roku a wkrótce nadchodzącym prawem niedzielnym następuje wzrost poznania, który ożywia lud Boży, i oni powstają. Powstają, okazując, że mają „olej” poselstwa, które wówczas zostało odpieczętowane. Powstają wtedy, gdy mają Ducha Świętego w swoich naczyniach, i powstają, gdy mają charakter przygotowany do przyjęcia pieczęci Bożej.

Po pierwszym etapie próby, który rozpoczął się w lipcu 2023 roku, nastąpił okres umożliwiający kandydatom przyjęcie lub odrzucenie oliwy. Ci, którzy przyjmują, zostają zapieczętowani, a następnie wyniesieni niczym sztandar w momencie rychłego nadejścia prawa niedzielnego. Ci, którzy odrzucają oliwę, otrzymują silne zwiedzenie.

Ci kandydaci zostali obudzeni z duchowego snu w lipcu 2023 roku, a następnie stanęli w obliczu ostatecznego procesu próby przed zamknięciem ich indywidualnego czasu łaski. Proces próby został osadzony w kontekście proroczej próby związanej z ukształtowaniem obrazu bestii, w czasie, gdy ci właśnie kandydaci mieli ożyć i ukształtować w sobie obraz Chrystusa. Prorocza struktura, w której próba ma zostać przeprowadzona, to historia od 1989 roku aż po prawo niedzielne. Niezdolność tych kandydatów do przebudzenia się skłoniła Pana do dopuszczenia herezji.

„Bóg poruszy swój lud; jeśli zawiodą inne środki, wejdą między nich herezje, które ich przesieją, oddzielając ziarno od plew. Pan wzywa wszystkich, którzy wierzą Jego słowu, by obudzili się ze snu. Przyszło drogocenne światło, odpowiednie na ten czas. Jest to biblijna prawda, ukazująca niebezpieczeństwa, które są tuż przed nami. To światło powinno skłonić nas do pilnego studiowania Pisma Świętego oraz do jak najbardziej wnikliwego zbadania poglądów, które wyznajemy. Bóg pragnie, aby wszystkie aspekty i stanowiska prawdy były gruntownie i wytrwale badane, z modlitwą i postem.” Świadectwa, tom 5, s. 708.

Wszyscy prorocy odnoszą się do dni ostatecznych, dlatego w tych ostatnich dniach, w lipcu 2023 roku, Pan usiłował "pobudzić" swój lud, lecz Jego wysiłki nie powiodły się i pozwolił, by dla ostrzeżenia o bliskości końca powtórzył się pierwszy spór o symbol Rzymu w historii adwentystycznej. Uczynił to, chociaż "cenne światło" "przyszło, odpowiednie na ten czas." Światło, które pojawiło się w lipcu 2023 roku, to "prawda biblijna, ukazująca niebezpieczeństwa, które są tuż przed nami." To światło powinno było skłonić "nas do pilnego studium Pisma Świętego i najkrytyczniejszego zbadania poglądów, które wyznajemy."

Ukryta historia wersetu czterdziestego jest przedstawiona w wersetach od dziesiątego do piętnastego jedenastego rozdziału Księgi Daniela, ponieważ Alfa i Omega zilustrowały koniec ostatniego prorocstwa Daniela jego początkiem. W okresie poprzedzającym rozczarowanie z 18 lipca 2020 roku Szatan wprowadził zamieszanie wokół wersetów od dziesiątego do piętnastego,

ponieważ wiedział, że początek rozdziału jest kluczem do przedstawienia jego końca. Wówczas wprowadzono pierwotną kontrowersję dotyczącą wersetu cztertnastego.

"Nie ma niczego, czego wielki zwodziciel bałby się tak bardzo, jak tego, że poznamy jego podstępny." Wielki bój, 516.

Sataniczne próby zamącenia sensu i celu tych wersetów jasno wskazują, że stanowią one ważną część procesu próby, który obecnie przesiewa kandydatów, by znaleźli się wśród stu czterdziestu czterech tysięcy. Siostra White podkreśla, że historia przedstawiona w jedenastym rozdziale Daniela, która wypełniła się przed czasem końca w 1798 roku, powtarza się w ostatnich sześciu wersetach.

„Nie mamy czasu do stracenia. Przed nami niespokojne czasy. Świat jest wzburzony duchem wojny. Wkrótce rozegrają się sceny ucisku, o których mówią proroctwa. Proroctwo z jedenastego rozdziału Księgi Daniela niemal osiągnęło swoje pełne wypełnienie. Znaczna część historii, która rozegrała się w wypełnieniu tego proroctwa, powtórzy się.” Manuscript Releases, numer 13, 394.

Twierdzę, że cała historia przedstawiona w wersetach od pierwszego do trzydziestego dziewiątego powtarza się w ostatnich sześciu wersetach rozdziału. Twierdzę też, że historia dni ostatecznych, czyli historia zakończenia sądu, który rozpoczął się 22 października 1844 roku, jest przedstawiona w dwóch zasadniczych proroczych okresach. Pierwszy okres przedstawia sąd dokonujący się nad domem Bożym, po którym następuje okres, w którym sąd dokonuje się nad tymi, którzy są poza domem Bożym. Pierwszy okres rozpoczął się w 1989 roku i kończy się wraz z ustawą niedzielną w Stanach Zjednoczonych, która z kolei wyznacza początek drugiego okresu, który kończy się, gdy Michał powstaje i zamyka się czas łaski dla ludzi. Ukryta historia wersetu czterdziestego również rozpoczyna się w 1989 roku i kończy się na wersecie czterdziestym pierwszym, którym jest ustawa niedzielna w Stanach Zjednoczonych.

To jest ta sama historia, co w wersetach od dziesiątego do piętnastego tego samego rozdziału. Ta historia biegnie równoległe do historii millerytów od czasu końca w 1798 roku aż do rozpoczęcia sądu 22 października 1844 roku. Te dwie historie biegną równoległe z historią proroczą, która rozpoczęła się wraz z narodzeniem Chrystusa i zakończyła na krzyżu.

Historia rozpoczynająca się w 1989 roku obejmuje okres próby, który rozpoczął się 11 września 2001 roku, typologicznie przedstawiony przez okres próby zapoczątkowany 11 sierpnia 1840 roku oraz okres próby, który rozpoczął się przy chrzcie Chrystusa. Kształtowanie obrazu bestii zostało typologicznie zobrazowane przez kilka linii historii proroczej. Jednym z tych przedstawień tego samego okresu jest czas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, który rozpoczął się 11 września 2001 roku i zakończy się wraz z wkrótce nadchodzącą ustawą niedzielną. Ukrytą historię wersetu czterdziestego można również nałożyć na linię od 22 października 1844 roku aż do buntu z 1863 roku.

22 października 1844 roku był dniem nadejścia trzeciego anioła. Jak przy nadejściu każdego proroczego anioła, miał on poselstwo, które należało spożyć, lecz tak się nie stało; i filadelfijski

milerianizm przemienił się w laodycejski milerianizm, jeszcze przed rokiem 1863, kiedy formalnie przyjęli nazwę Adwentyści Dnia Siódmego i zaczęli błąkać się po pustyni buntu aż po dziś dzień. Historia lat 1844–1863 przedstawia tych, którzy odrzucają powołanie, by znaleźć się wśród stu czterdziestu czterech tysięcy. Są to bezbożni z dwunastego rozdziału Daniela, zgromadzenie szyderców u Jeremiasza, synagoga Szatana u Jana i głupie panny u Mateusza.

Przekaz ostrzegawczy, który Chrystus określił jako „ohydę spustoszenia, o której mówił prorok Daniel”, jest wezwaniem do ucieczki zawczasu przed mającym nastąpić zniszczeniem i rozproszeniem. W roku 66 n.e. rzymski dowódca Cestius stał się wypełnieniem tego ostrzeżenia dla chrześcijan epoki pogańskiego Rzymu. W pierwszym wieku apostoł Paweł zapisał to samo ostrzeżenie dla chrześcijan, którzy mieli cierpieć w epoce papieskiego Rzymu. Ostrzeżenie dla święcących sabbat, by wyprowadzić się z miast i zamieszkać na wsi, nadeszło w 1888 roku, w tym samym roku co ustawa Blaira, pierwsza próba ustanowienia niedzieli narodowym dniem odpoczynku. Ustawa Blaira była ostrzeżeniem do ucieczki, stanowiąc wypełnienie Chrystusowej wzmianki o Danielowej ohydzie spustoszenia.

Podobnie jak w przypadku Cestiusa w roku 66 n.e., ustawa Blaira została opatrnościowo wycofana. Rok 1888 jest typem 11 września 2001 roku, gdyż siostra White wskazuje na zstąpienie anioła z osiemnastego rozdziału Apokalipsy w obu tych historiach. Ostrzeżenie, by uciekać z miast w dniach ostatecznych, stało się obowiązujące 11 września 2001 roku. Dlatego ustawa Blaira z 1888 roku była typem ustawy Patriot Act z 2001 roku. Anioł, który zstąpił 11 września 2001 roku, ogłasza ostateczne poselstwo ostrzegawcze w pierwszych trzech wersetach osiemnastego rozdziału Apokalipsy, a ostateczne poselstwo ostrzegawcze jest także poselstwem trzeciego anioła, choć poselstwo przedstawione przez trzeciego anioła w rozdziale czternastym nie wyraża prawdy w tych samych sformułowaniach, co w rozdziale osiemnastym. Linia za linią jest to to samo poselstwo ostrzegawcze.

Ohyda spustoszenia, o której mówił prorok Daniel, była znakiem danym przez Chrystusa, wskazującym, kiedy Jego lud miał uciekać dla swojej ochrony. Jest to poselstwo ostrzegawcze, a zatem musi być ostatnim poselstwem ostrzegawczym, choć wyrażone innymi słowami niż poselstwo przedstawione w rozdziałach czternastym i osiemnastym Apokalipsy. Historia, która rozpoczyna się w wersecie szesnastym piętnastego rozdziału Księgi Jeremiasza, dotyczy tego samego proroczego okresu co poselstwo ostrzegawcze, które stanowi próbę. Zaczyna się, gdy Jeremiasz spożywa Słowo Boże, a dzieje się to, gdy anioł zstępuje, tak jak zstąpił, gdy runęły wielkie budynki Nowego Jorku.

Kiedy Jeremiasz oświadcza: „Znalazłem Twoje słowa i je spożyłem; a Twoje słowo było mi radością i weselem mojego serca”, obrazuje pierwszą próbę Daniela dotyczącą pokarmów w pierwszym rozdziale oraz Jana w dziesiątym rozdziale Księgi Objawienia, który bierze księgę z ręki anioła i ją zjada. Spożywanie przesłania zaczyna się wraz z przybyciem anioła, a wtedy zostaje odpieczętowane proroctwo, które poddaje próbie. Gdy anioł przybywa, rozpoczyna się pierwszy okres próby, który kończy się wraz z rozpoczęciem drugiego okresu próby, a gdy Michał powstaje, drugi okres próby się kończy.

Kiedy anioł przybywa, zaczyna padać deszcz późny.

"Późny deszcz ma spaść na lud Boży. Potężny anioł ma zstąpić z nieba, a cała ziemia ma zostać oświecona jego chwałą." Review and Herald, 21 kwietnia 1891 r.

Późny deszcz otrzymują ci, którzy kroczą starymi ścieżkami Jeremiasza.

Tak mówi Pan: Stańcie na drogach i patrzcie, i pytajcie o dawne ścieżki, gdzie jest dobra droga, i chodźcie nią, a znajdziecie odpoczynek dla dusz waszych. Lecz oni rzekli: Nie będziemy nią chodzić. Nadto ustanowiłem nad wami strażników, mówiąc: Słuchajcie dźwięku trąby. Lecz oni rzekli: Nie będziemy słuchać. Jeremiasza 6:16, 17.

"Trąbą", w którą trąbią "stróże", jest poselstwo laodycejskie, które Jones i Waggoner przedstawili w 1888 roku.

Wołaj donośnie, nie powstrzymuj się, podnieś swój głos jak trąba i oznajmij mojemu ludowi ich występki, a domowi Jakuba ich grzechy. Izajasz 58:1.

11 września 2001 roku rozpoczęło się pieczętowanie stu czterdziestu czterech tysięcy. Zostało ogłoszone ostrzegawcze przesłanie do Laodycei.

Poselstwo dane nam przez A. T. Jonesa i E. J. Waggonera jest poselstwem Bożym do kościoła w Laodycei, i biada każdemu, kto twierdzi, że wierzy w prawdę, a jednak nie odzwierciedla innym Bożych promieni. Materiały z 1888 roku, 1053.

Ostrzeżenie dla Laodycei to dźwięk trąby strażników Jeremiasza, którego laodycejski Kościół Adwentystów Dnia Siódmego nie chce słuchać. To ostrzeżenie, by uciekać z miast na wiejskie posiadłości, zanim wkrótce wejdzie w życie prawo niedzielne.

To, co właśnie powiedziałem w odniesieniu do tych różnych wątków proroczych, było próbą pobudzenia twojego rozeznania i zachęcenia cię do rzeczywistego sprawdzenia tego, co zamierzam napisać. Być może najważniejszą cechą obrazu bestii oraz obrazu uczynionego dla bestii jest to, że w ostatnich dniach powstają dwa takie obrazy. Pierwszy — w Stanach Zjednoczonych, a następnie — w narodach świata.

Istnieją pewne prorocze cechy związane z obrazem bestii oraz obrazem uczynionym na jej cześć, które należy właściwie zastosować, jeśli mamy pomyślnie przejść przez proroczy proces próby tego rzymskiego obrazu. Drugim ważnym elementem okresu próby obrazu bestii (co można wykazać na podstawie kilku świadków) jest to, że czas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy przypada w okresie próby obrazu bestii w Stanach Zjednoczonych, oraz że okres próby obrazu bestii w narodach świata jest czasem, gdy inne dzieci Boże, które w chwili tamtego niedzielnego prawa (przedstawionego przez 321) wciąż są w Babilonie, zostają zgromadzone do owczarni.

Obraz bestii symbolizuje dwa konkretne, wzajemnie powiązane okresy próby, a te dwa okresy próby symbolizują również ostateczne zgromadzenie stu czterdziestu czterech tysięcy z siódmego rozdziału Apokalipsy, po którym następuje wielka rzesza w tym samym rozdziale.

Przy ustawie niedzielnej Stany Zjednoczone przemawiają jak smok w wersecie jedenastym trzynastego rozdziału Apokalipsy. Następnie wyruszają, aby zwieść wszystkie narody świata, mówiąc tym narodom, że powinny również uczynić ogólnoświatowy obraz bestii, tak jak właśnie uczyniły Stany Zjednoczone. Okres, który rozpoczyna się przy ustawie niedzielnej, reprezentowanej przez niedzielną ustawę Konstantyna z roku 321, kończy się, gdy ostatni naród oddaje pokłon papieskiemu Rzymowi, gdzie reprezentowana jest ustawa niedzielna z roku 538, gdyż w rozdziale trzynastym Stany Zjednoczone mają moc tchnąć życie w obraz bestii i sprawić, by przemówił. Okres zaczyna się ustawą niedzielną z roku 321 i kończy się ustawą niedzielną z roku 538.

W 2001 roku rząd Stanów Zjednoczonych „wypowiedział” ustawę Patriot Act jako prawo.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.